

۲۰۱۹/۰۳/۰۴

بابر شاه ابراهیم خیل

زنگ خطر

سلام و عرض ادب خدمت افغان های وطن دوست و با عزت. می خواهم نکاتی چند پیرامون وضع سیاسی فعلی به عرض برسانم. اولتر از همه می خواهم بگویم که صلح دوامدار و با عزت خواست تمام افغان هاست. مردم ما در طول چهار دهه جنگ، زجر، شکنجه، کشتن و بستن خلاصه قربانی های زیادی را کشیدند و می کشند.

خلای قدرت که بعد از فروپاشی دولت نجیب [رژیم کمونیستی "ولی احمد نوری" ناشر] رژیم کمونیستی بوجود آمد هنوز هم پر نگریده است اگرچه بعد از سال ۲۰۰۱ زمینه رشد اقتصادی مهیا گردید اما چون دولت قوی مرکزی وجود نداشت این چانس را هم از دست دادند برعکس قوت های غلام و مزدور در ۲۰۰۱ از این استفاده اعظمی کردند بدین معنی که این قوت ها با آمدن قوای خارجی خود را در بست در اختیار قوت های خارجی قرار دادند و میلیون ها دالر بدست آوردند و بایستن قرارداد ها با استخبارات این کشورها توانستند نیروهای مسلح خود را تقویت بخشیدند یعنی قوت های موازی با دولت را بوجود آوردند. همه ما و شما میدانیم که کشورهای استعمارگر نمی گذارند که دولت قوی مرکزی بوجود بیاید چرا که خواست های نامشروع آنها برآورده شده نمی تواند از این رو قوت های خارجی نیروهای موازی با دولت را همیشه رشد می دادند و کمک می کردند و می کنند با روی کار آمدن دولت اشرف غنی اگرچه امریکایی ها خوب می فهمیدن که اشرف غنی برنده انتخابات است اما باز هم یک حکومت دو سره را بالای مردم ما تحمیل کردند. باوجود حکومت دو سره که خلاف میل او و رأی مردم افغانستان ایجاد شد آغای غنی در چهارسال دولت داری خود دست آوردهای خوبی در عرصه های اقتصادی، اداری، سیاسی، فرهنگی و معارف دارد که بطور نمونه میتوان از چند دست آورد آن نام برد.

- الف: آوردن اصلاحات بازسازی و جوانسازی ادارات و همچنان انتخابی شدن پوست ها تاسطح ریاست ها به اساس اصل شایسته سالاری.
- ب: بوجود آوردن اجماع اقتصادی منطقوی که در آوردن امنیت افغانستان و منطقه کمک می کند.
- ت: از بین بردن قوت های موازی با دولت گروپ های مسلح غیر مسؤول و مافیایی.
- ث: احداث بند های آب جهت استفاده انرژی برق و آبیاری صدها هزار جریب زمین زراعتی که میتواند مارا خودکفا بسازد و همچنان پلان های خوب به خاطر مدیریت کردن آب های افغانستان.
- پ: ایجاد بنادر و راه های مهم تجارتي دیگر به غیر از پاکستان که در صادرات افغانستان نقش اساسی دارد.

ج: ایجاد کریدورهای هوایی به طور مثال به قیمت ۴۷ میلیون دالر انجیر وطن ما به خارج صادر گردیده است از همین کریدور هوایی همچنان میوه تازه، چلغوزه، زعفران و غیره.

چ: رساندن صادرات افغانستان فعلاً به یک میلیارد دالر که در تاریخ افغانستان بی سابقه است.

ح: ایجاد روحیه وطنپرستی و تجلیل از روز استرداد استقلال افغانستان در سراسر کشور.

خ: ایجاد کمیسیون ملی تدارکات تحت نظر خودش که باعث صدها میلیون دالر صرفه جویی در دادن قرارداد های بزرگ شده که باعث سر و صدای گروپ های زورگوی جنگسالار و مافیایی شده.

د: تبادل جنس به جنس که در سفر ترکمنستان قرارداد آنرا امضاء کرد این چند دست آورد را بطور مثال یادآور شدم. دشمنان قسم خورده افغانستان تحمل دیدن یک افغانستان آباد و پیشرفته را ندارند از این خاطر هراس دارند که اگر برادران طالب ما با دولت افغانستان یکجا شوند و یکدولت قوی مرکزی را تشکیل بدهند افتخارات برادران طالب هم حفظ می شود (کشیدن قوت هایی بیگانه) و دست آوردهای حکومت غنی نه تنها حفظ بلکه دهها برابر زیادتیر خواهد شد. به این خاطر اصطلاحاتی را چون حکومت دست نشانده غیر اسلامی و غیره را پیشکرده نمی گذارند که افغانستان دارای یک دولت قوی مرکزی شود که هم آب های خود را کنترل کرده بتواند هم تمامیت ارضی خود را و هم از حقوق افغان های آنطرف خط دیورند دفاع کرده بتواند.

من فکر میکنم که یگانه راه حل و نجات از این بحران همین یکجا شدن طالبان با دولت افغانستان است.

اگر برادران طالب این استدلال را می کنند که دولت افغانستان دست نشانده امریکاست به این خاطر ما با دولت افغانستان یکجا نمی شویم بلکه ما می خواهیم که با چهره های مطرح سیاسی جهادی مذاکره و بعداً حکومت مؤقت بسازیم برادران طالب باید این را بفهمند که این چهره های سیاسی مطرح نه تنها که دست نشانده امریکا هستند بلکه مهره های اصلی استخبارات کشور های منطقه هم همین ها هستند بطور مثال علایق آغای محقق با ایران و یا علایق جمعیت اسلامی و دوستم با روسها (که باعث برهم زدن طرح بنیسیوان و سقوط دولت داکتر نجیب الهه [شاه] دولت کمونیستی که از طرف روسیه شوروی بالای مردم افغانستان تحمیل گردیده بود. ا. نوری] و دیگر مهره هایی که با استخبارات پاکستان ارتباط دارند به نظر من اگر آغای اشرف غنی دست نشانده واقعی امریکا باشد به هیچ وجه امریکا حاضر نمی شد که غنی را به حاشیه براند هراس کشورهای منطقه و بازیگر همین است که غنی به طرف یک مرکزیت اقتصادی سیاسی ملی هویتی پیش می رود. من به این نظر استم که تمام افغان ها چه از احزاب چپی [؟؟؟؟] دیروز چه از احزاب جهادی؟؟ چه فعالان مدنی چه اتحادیه های فرهنگی چهره های مستقل سیاسی ادبی چه قشر انانث جامعه چه بزرگان قومی و مردم عام افغانستان همه و همه دست به دست هم داده نگذاریم که دولت آغایی اشرف غنی از روی صحنه سیاسی کشور کنار زده شود و اگر نه افغانستان یکبار دیگر مثل سال های ۱۹۹۲ بطرف جنگ داخلی تنظیمی و قومی سوق داده خواهد شد که باز آن وقت معذرت خواهی **وله [؟؟]** نمی فهمیدیم که این طور میشه دردی را دوا نمی کند باز وجدان ما، مارا راحت نخواهد گذاشت. با احترام ابراهیم خیل

زنگ خطر

ebrahimkhail_baborshah_zang_e_khatar.pdf

Babur Shah Ibrahimkhel
<ibrahimkhel.babur@hotmail.com>
nazarmutmaeen@gmail.com